

Voda, voděnka...

Zaměření: zjistit pomocí dotazování, jak moc lidé šetří a spotřebovávají vodu, následuje zpracování dat a jejich interpretace

Kdo: 2. stupeň ZŠ, gymnázium, volitelný eko seminář

Pomůcky: tužka, papír, (počítač)

Akci může předcházet klasická hodina zeměpisu na téma vodstvo a voda, znečištění vody, čištění vody, nedostatek vody atd.

Žáci se rozdělí do dvojic/trojic. Společně ve skupinkách vymyslí otázky do dotazníku. Stačí 10. Pak společně ve třídě skupinky své otázky přečtou a ze všech vy berou 10, které budou pro všechny skupiny stejné. Jako otázky byly doporučované ty s odpovědí ANO x NE. Jsou-li otázky, na které je nutná odpověď, je dobré, aby žáci odpověď znali a mohli ji dotazovanému říci, pokud ji neví, nebo pokud odpověděl špatně... Ze zkušenosti vím, že např. při otázce „necháváte puštěnou vodu, když si čistíte zuby“ děvka rozlítla odpověď ANO a vehementně přesvědčovali dotazovaného, aby to nedělal.

Na internetu nebo doma si připraví tyto otázky ve třech jazycích. Jsme škola v centru Prahy, proto si žáci připravovali otázky v angličtině, němčině a ruštině. Většinou si připravili i francouzštinu. Dobrovolníci pak i v italštině a španělštině – mají volitelné předměty.

Vezmou tužku a papír a vyrazí do ulic nedaleko školy. Dotazují se lidí a zapisují, co zjistili. V Praze jsem jim doporučovala zastávky tramvají a autobusů, kde lidé musí stát a čekat, tudíž je děti nezdržují a neobtěžují. Pro případ dokončení dotazníku mohli jet jednu stanici tramvají s dotazovaným 😊 Pokud šel dotazovaný pěšky, měli jít kousek s ním, aby ho nezdržovali. Většinou to lidem nevadilo, protože je naopak zajímavé, co to je za projekt a proč to dělají...

Dotázat se měli 10 lidí (každá skupinka), mohli se zeptat i jednoho učitele ve škole a jednoho žáka, kterého ve škole potkali. To ale nebyla povinnost. Pokud chtěli, mohli vyzpovídat i rodinu a přidat je k těm deseti z ulice.

Za domácí úkol (nebo další hodinu ve škole) sedli k počítači a měli vytvořit grafy z odpovědí na jednotlivé otázky. Ke každému grafu měli napsat slovní hodnocení toho, co zjistili. Pak stačilo poslat mailem nebo přinést vytištěné na další hodinu.

Následovala diskuse na téma otázek (např. naši dotazovaní dávají přednost sprše před vanou a vůbec netuší, kolik vody spotřebuje jejich pračka či myčka na nádobí...). Dále jsme si řekli, jak moc se styděli oslovovat lidi, kolikrát použili cizí jazyk a který. Jak na ně lidé reagovali, zda byli ochotní nebo protivní atd.

Na závěr je možno napsat krátkou reportáž o akci a dát ji na školní web, do místních novin nebo školního časopisu...

Žáci se ze začátku vždy bojí a děsí se reakcí lidí a komunikace s cizinci. Po akci ale začnou vždy otravovat a chtějí dělat další a další dotazníky.

Příklady otázek:

Sprchujete se nebo si napouštíte vanu?

Když si čistíte zuby, necháváte téci vodu?

Máte úsporné splachovadlo?

Kolikrát týdně perete?

Kolik spotřebuje vaše pračka litrů vody?

Máte myčku a kolik spotřebuje vody?

Odkud je v Praze pitná voda?

Pijete vodu balenou nebo z kohoutku?

Dají vám v restauraci kohoutkovou?

Atd.